

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי דינא - גמרינן מיניה, אי קנסא - לא גמרינן מיניה.	א"ל: [רב הונא בר חייא]											◇
ומנא תימרא דמקנסא לא גמרינן?											?	◇
בראשונה היו אומרים המטמא והמנסך, חזרו לומר אף המדמע	דתניא:											◇
חזרו אין, לא חזרו לא, מאי טעמא? לאו משום דקנסא הוא, וקנסא לא גמרינן מיניה.												◇
לא, מעיקרא סברי: להפסד מרובה חששו, להפסד מועט לא חששו, ולבסוף סברי: להפסד מועט נמי חששו.											?	◇
איני?											?	◇
בראשונה היו אומרים המטמא והמדמע, חזרו לומר אף המנסך	והא תני אבוה דרבי אבין:										?	◇
חזרו אין, לא חזרו לא, מאי טעמא? לאו משום דלא גמרינן מקנסא											?	◇
לא, מעיקרא סברי כרבי אבין, ולבסוף סברי כרבי ירמיה.												◇
מעיקרא סברי כרבי אבין												◇
זרק חץ מתחילת ארבע ולבסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו - פטור, שהרי עקירה צורך הנחה היא, ומתחייב בנפשו	דאמר רבי אבין:											◇
ולבסוף סברי כ"ר ירמיה												◇
משעת הגבהה קנייה איחייב ליה ממון, מתחייב בנפשו לא היו עד שעת ניסוך.	דא"ר ירמיה:											◇
רב הונא בר יהודה איקלע לבי אבינוי, אתא לקמיה דרבא	[רב הונא בר יהודה]											◇
כלום מעשה בא לידך?	א"ל: [רבא]											◇
ישראל שאנסוהו עובדי כוכבים והראה ממון חבירו בא לידי וחייבתיו	א"ל: [רב הונא בר יהודה]											◇
אהדר עובדא למריה	א"ל: [רבא]											◇
ישראל שאנסוהו עובדי כוכבים והראה ממון חבירו - פטור, ואם נטל ונתן ביד - חייב.	דתניא:											◇
אם הראה מעצמו, כנשא ונתן ביד דמי.	רבה:											◇
ההוא גברא דאנסוהו עובדי כוכבים, ואחוי אחמרא דרב מרי בריה דרב פנחס בריה דרב חסדא												◇
א"ל: דרי ואמטי בהדן												◇
דרא ואמטי בהדיהו												◇
אתא לקמיה דרב אשי, פטריניה.	[רב אשי]											◇
אם נשא ונתן ביד - חייב	א"ל רבנן לרב אשי: והתניא:											◇
הני מילי היכא דלא אוקמיה עילויה מעיקרא, אבל היכא דאוקמיה עילויה מעיקרא - מיקלי קלייה.	א"ל: [רב אשי]											◇
אמר לו אנס הושיט לי פקיע עמיר זה או אשכול ענבים זה, והושיט לו - חייב	איתיביה רבי אבהו לרב אשי:											◇
הכא במאי עסקינן - כגון דקאי בתרי עברי נהרא.												◇
דיקא נמי, דקתני הושיט ולא תני תן, ש"מ.												◇
ההוא שותא דהוון מנצו עלה בי תרי, האי אמר דידי הוא והאי אמר דידי הוא, אזל חד מנייהו ומסרה לפרהגנא דמלכא												◇
יכול לומר אנא כי מסרי דידי מסרי.	אביי:											◇
וכל כמיניה?	א"ל רבא:											◇
משמתינן ליה, עד דמיתני ליה וקאי בדינא.	אלא אמר רבא:											◇
ההוא גברא דהוה בעי אחוויי אתיבנא דחבריה, אתא לקמיה דרב												◇
לא תחוי ולא תחוי	א"ל: [רב]											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
א"ל: מחוינא ומחינא.												◇	קזו.	
יתיב רב כהנא קמיה דרב, שמטיה לקועיה מיניה.	[רב כהנא]											◇	קזו.	
(ישעיהו נא) בניך עולפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר, מה תוא זה כיון שנפל במכמר אין מרחמין עליו, אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמין עליו.	קרי רב עילויה:											■	◇	קזו.
א"ל רב: כהנא, עד האידינא הוו פרסאי דלא קפדי אשפיכות דמים, והשתא איכא יונאי דקפדו אשפיכות דמים ואמרי מרדין מרדין, קום סק לארעא דישראל, וקביל עלך דלא תקשי לרבי יוחנן שבע שנין.	[רב]											◇	קזו.	
אזיל אשכחיה לריש לקיש דיתבי וקא מסיים מתיבתא דיומא לרבנן	[רב כהנא]											◇	קזו.	
אמר להו: ריש לקיש היכא?	[רב כהנא]											◇	קזו.	
אמרו ליה: אמאי?												◇	קזו.	
אמר להו: האי קושיא והאי קושיא, והאי פירוקא והאי פירוקא.	[רב כהנא]											◇	קזו.	
אמרו ליה לריש לקיש.												◇	קזו.	
אזל ריש לקיש א"ל לרבי יוחנן: ארי עלה מבבל, לעיין מר במתיבתא דלמחר.	[ריש לקיש]											◇	קזו.	
למחר אותבוה בדרא קמא קמיה דר' יוחנן												◇	קזו.	
אמר שמעתתא ולא אקשי, שמעתתא ולא אקשי												◇	קזו.	
אנחתיה אחורי שבע דרי עד דאותביה בדרא בתרא.												◇	קזו.	
א"ל רבי יוחנן לר"ש בן לקיש: ארי שאמרת נעשה שועל	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
אמר: יהא רעוא דהני שבע דרי להו חילוף שבע שנין דאמר לי רב.	[רב כהנא]											◇	קזו.	
קם אכרעיה, א"ל: נהדר מר ברישא												◇	קזו.	
אמר שמעתתא ואקשי, אוקמיה בדרא קמא, אמר שמעתתא ואקשי.												◇	קזו.	
ר' יוחנן הוה יתיב אשבע בסתרי, שלפי ליה חזא בסתראק מתותיה, אמר שמעתתא ואקשי ליה, עד דשלפי ליה כולהו בסתריק מתותיה עד דיתבי על ארעא.	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
רבי יוחנן גברא סבא הוה ומסרחי גביניה, אמר להו: דלו לי עיני ואחזייה	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
דלו ליה במכחלתא דכספא												◇	קזו.	
חזא דפרטיה שפותיה, סבר אחוך קמחיך ביה, חלש דעתיה ונח נפשיה.												◇	קזו.	
למחר אמר להו רבי יוחנן לרבנן: חזיתו לבבלאה היכי עביד?	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
אמרו ליה: דרכיה הכי.												◇	קזו.	
על לגבי מערתא, חזא דהוה הדרא ליה עכנא	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
א"ל: עכנא, עכנא, פתח פומיך ויכנס הרב אצל תלמיד, ולא פתח. יכנס חבר אצל חבר, ולא פתח. יכנס תלמיד אצל הרב, פתח ליה	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
בעא רחמי ואוקמיה.	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
א"ל: אי הוה ידענא דדרכיה דמר הכי לא חלשא דעתי, השתא ליתי מר בהדן	[רבי יוחנן]											◇	קזו.	
א"ל: אי מצית למיבעי רחמי דתו לא שכיבנא אזילנא, ואי לא - לא אזילנא, הואיל וחליף שעתא חליף.	[רב כהנא]											◇	קזו.	
תירייה, אוקמיה, שייליה כל ספיקא דהוה ליה ופשטינהו ניהליה.												◇	קזו.	
דילכון אמרי, דילהון היא.	היינו דאמר ר' יוחנן:											■	◇	קזו.
ההוא דאחוי אמטכסא דר' אבא												◇	קזו.	
יתיב ר' אבהו ור' חנינא בר פפי ור' יצחק נפחא ויתיב ר' אילעא גבייהו, סבור לחיוביה מהא דתנן:	[ר' אבהו ור' חנינא בר פפי ור' יצחק נפחא]											■	◇	קזו.
דן את הדין, זיכה את החייב וחייב את הזכאי, טימא את הטהור וטיהר את הטמא מה שעשה עשוי וישלם מביתו	[תנן]											■	◇	קזו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והוא שנשא ונתן ביד.	א"ל ר' אילעא, הכי אמר רב:											◇	קו:
אמרי ליה: זיל לגבי דר"ש בן אליקים ורבי אלעזר בן פדת, דדייני דינא דגרמי.												○	קו:
אזל לגבייהו, חייבי ממתני:	[ר"ש בן אליקים ורבי אלעזר בן פדת]											◇	קו:
אם מחמת הגזול - חייב להעמיד לו שדה אחר	[תנן]											■	קו:
ואוקימנא דאחוי אחויי.												■	קו:
ההוא גברא דהוה מפקיד ליה כסא דכספא, סליקו גנבי עילויה, שקלה יהבה להו												○	קו:
אתא לקמיה דרבה, פטריה.	[רבה]											■	קו:
האי מציל עצמו בממון חבריו הוא	א"ל אביי:											?	קו:
חזינן, אי איניש אמיד הוא - אדעתא דידיה אתו, ואי לא - אדעתא דכספא אתו.	אלא אמר רב אשי:											■	קו:
ההוא גברא דהוה מפקיד גביה ארנקא דפדיון שבויים, סליקו גנבי עילויה, שקלה יהבה ניהלייהו												○	קו:
אתא לקמיה דרבה, פטריה.	[רבה]											■	קו:
והא מציל עצמו בממון חבריו הוא	א"ל אביי:											?	קו:
אין לך פדיון שבויים גדול מזה.	א"ל: [רבה]											!	קו:
ההוא גברא דאקדים ואסיק חמרא למברא קמי דסליקו אינשי במברא, בעי לאטבועי, אתא ההוא גברא מלא ליה לחמרא דההוא גברא ושדייה לנהרא וטבע												○	קו:
אתא לקמיה דרבה, פטריה.	[רבה]											■	קו:
והא מציל עצמו בממון חבריו הוא	אמר ליה אביי:											?	קו:
האי מעיקרא רודף הוה.	א"ל: [רבה]											!	קו:
רבה לטעמיה												■	קו:
רודף שהיה רודף אחר חבריו להורגו, ושיבר את הכלים, בין של נרדף בין של כל אדם - פטור, שהרי מתחייב בנפשו	דאמר רבה:											■	קו:
ונרדף ששיבר את הכלים של רודף - פטור, שלא יהא ממונו חביב עליו מגופו, אבל של כל אדם - חייב, דאסור להציל עצמו בממון חבריו	[רבה]											■	קו:
ורודף שהיה רודף אחר רודף להציל, ושבר כלים, בין של נרדף בין של כל אדם - פטור, ולא מן הדין, אלא שאם אי אתה אומר כן, אין לך אדם שמציל את חבריו מן הרודף.	[רבה]											■	קו:
שטפה נהר, אומר לו הרי שלך לפניך.												■	קו:
הגזול שדה מחבירו ושטפה נהר - חייב להעמיד לו שדה אחר, דברי ר' אלעזר	ת"ר: [רבי אלעזר]											◆	קו:
אומר לו הרי שלך לפניך.	הכמים:											◆	קו:
במאי קא מיפלגי?												^	קו:
ר"א דרש ריבויי ומיעוטי: (ויקרא ה') וכחש בעמיתו - ריבוי, בפקדון - מיעט, (ויקרא ה') כל אשר ישבע עליו לשקר - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, ומאי רבי? רבי כל מילי, ומאי מיעט? מיעט שטרות.	[רבי אלעזר]											!	קו:
ורבנן דרשי כללי ופרטי: וכחש - כלל, בפקדון - פרט, או מכל - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט דבר המיטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המיטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות שאין מיטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - שאע"פ שמיטלטלין אין גופן ממון.	[רבנן]											!	קו:
הגזול את הפרה ושטפה נהר - חייב להעמיד לו פרה, דברי ר' אלעזר	והדתיא: [רבי אלעזר]											◆	קו:
אומר לו הרי שלך לפניך	הכמים:											◆	קו:
התם במאי קמיפלגי?												?	קו:
התם במאי עסקינן - כגון שגול שדה מחבירו והיתה פרה רבוצה בו ושטפה נהר, דר' אלעזר לטעמיה, ורבנן לטעמייהו.	רב פפא:											!	קו: